

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף קצ"ז ע"ב

פרשת בלק

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קצ"ז ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

מְחַרְפִּין וּמַגְדִּפִּין לוֹן, אִימְתִי תַפְקוֹן מִן גְּלוּתָא. אֱלֵהֶכּוֹן הִיךְ לָא עָבִיד לְכוֹן נְסִין. (ואינן משכחן גרמייהו ואמרי כה תרעי לוֹן ביומין קדמאין. כה תרביץ במיין קדישין לצננא חמימו דרשפין ושללהובין דילהון. ואינן משבחה כל דא) (נ'א ואינן משבחה לקודשא בריך הוא ואודן ליה עם כל צערא וארכו דגלותא ואמרי כה תרעי לן ביומין קדמאין כה תרביץ עמנא בגלותא ופרוק לנא לזמנא בתראה כל דא שבחא ומיהמנותא תאיבין לוֹן לישראל.) וְאַנָּא יְתִיב כְּעוּטִיָּה, וְלֹא יְכִילֵת לְמַעַבְדַּד לוֹן נְסִין, וְלִמְיָהּ לוֹן נוֹקְמִין. אִיהוּ אֲתִיב לְגַבְהָ, אִם לֹא תִדְעִי לָךְ הִיפָּה בְּנָשִׁים. הָאִי קָרָא הָכִי מְכַעֲי לִיָּה, אִם לֹא תִדְעִי הִיפָּה בְּנָשִׁים. לָךְ אֲמַאי. אֲלֹא אִם לֹא תִדְעִי לָךְ: לְאַתְקָפָא גְרַמְךָ בְּגָלוּתָא, וְלְאַתְקָפָא חֵילָא, לְאַגְנָא עַל בְּנָךְ. צְאִי לָךְ, צְאִי לָךְ לְאַתְקָפָא בְּעֻקְבֵי הַצֵּאן. אִינִין תִּינוּקוֹת דְּבִי רַבִּן, דְּאוּלְפִי תוֹרָה.

תרגום לעברית

שְׁלֵמָה אֲחִיָּה כְּעוּטִיָּה. בְּשַׁעַת שִׁישְׁרָאֵל קוֹרְאִים מִתּוֹךְ צָרָה וְדַחַק שְׁלָהֶם, וְשֹׁאֵר הָעַמִּים מְחַרְפִּים וּמַגְדִּפִּים אוֹתָם: מָתִי תִצָּאוּ מִהַגְלוֹת? אִיךָ אֱלֹהֵיכֶם אִינוּ עוֹשֶׂה לָכֶם נְסִים? (והם ממציאים עצמם ואומרים, כה תרעה אותנו כימים הראשונים, כה תרביץ במים הקדושים לצנן החמימות של רשפים ושללהבות שלהם. והם משבחים כל זה) (והם

משבחים לקדוש ברוך הוא ומודים לו עם כל הצער ואריכות הגלות, ואומרים, כה תרעה אותנו בימים הראשונים, כה תרביץ עמנו בגלות ותגאל אותנו לזמן האחרון. כל זה שבח ואמונה שמתאים להם לישראל) וְאֲנִי יוֹשֵׁב כְּעֶטְיָה וְלֹא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לָהֶם נִסִּים וְלָתֵת לָהֶם נִקְמוֹת. הוא משיב לה: אם לא תדעי לך הִיפָּה בְּנָשִׁים. פְּסוּק זֶה כָּךְ צָרִיךְ לְכַתְּבוֹ: אם לא תדעי הִיפָּה בְּנָשִׁים. לָמָּה לָךְ? אֵלֶּא, אם לא תדעי לך - לְחִזָּק עֲצֻמָּךְ בַּגְּלוּת וּלְהַגְבִּיר כַּח לְהִגָּן עַל בְּנִיךָ - צֹאֵי לָךְ, צֹאֵי לָךְ לְהַתְחַזֵּק בְּעַקְבֵי הַצֹּאן. אותם תינוקות של בית רבן שְׁלוֹמֵדִים תוֹרָה.

טקסט הזהור

וְרָעִי אֶת גְּדִיתִיךָ, אֵלֶּיךָ עֲתִיקִי מִשְׁדֵּיךְ, דָּקָא מִסְתַּלְקִי מִעֲלָמָא וְאֶתְמַשְׁכֵּן לְבִי מִתִּיבְתָּא עֲלָאָה, דְּאִיהִי עַל מִשְׁכְּנוֹת הָרוּעִים, עַל דְּיִיקָא, בְּמִשְׁכְּנוֹת הָרוּעִים לֹא כְּתִיב, אֵלֶּא עַל מִשְׁכְּנוֹת הָרוּעִים, דָּא מִתִּיבְתָּא דְּמִטְטְרוֹ"ן, דְּתַמָּן כָּל תְּקִיפִין וִינוּקִין דְּעֲלָמָא, וּמִנְהִיגִי אוֹרֵייתָא בְּהֵאֵי עֲלָמָא בְּאִיסוּר וְהִיתֵר, בְּכָל מָה דְּאֶצְטְרִיכוּ בְּנֵי עֲלָמָא, דְּהֵא עֲקֵבֵי הַצֹּאן אֵינוֹן תִּינוּקוֹת כְּדָאמְרֵן.

תרגום לעברית

וְרָעִי אֶת גְּדִיתִיךָ - אֵלֶּיךָ (ישעיה כח) עֲתִיקִי מִשְׁדֵּיךְ שְׁמִסְתַּלְקִים מִהָעוֹלָם וְנִמְשָׁכִים לְבֵית הַיְשִׁיבָה הָעֲלִיוֹנָה, שְׁהִיא עַל מִשְׁכְּנוֹת הָרוּעִים. עַל דְּוָקָא. בְּמִשְׁכְּנוֹת הָרוּעִים לֹא כְּתוּב, אֵלֶּא עַל מִשְׁכְּנוֹת הָרוּעִים, זֶה יְשִׁיבֵת מִטְטְרוֹ"ן שְׁשֵׁם כָּל הַחֲזָקִים וְתִינוּקוֹת הָעוֹלָם וּמִנְהִיגֵי הַתּוֹרָה בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּאִיסוּר וְהִיתֵר, בְּכָל מָה שְׁצָרִיכִים בְּנֵי הָעוֹלָם, שְׁהֵרִי עֲקֵבֵי הַצֹּאן אוֹתָם תִּינוּקוֹת שְׁאֲמְרֵנוּ.

אמר רבי אלעזר, עקבי הצאן, אינון תלמידי דבי רב, דקא אתיין לבתר בעלמא, ואשכחן אורייתא בארץ מישר, ואורחא פתיחא, ועל דא אינון מחדשן מלין עתיקין בכל יומא, ושכינתא שרייא עליהו, וציינתא למליהון, כמה דאת אמר (מלאכי ג) ויקשב יי וישמע. אמר רבי אבא, הכי הוא ודאי, וכלא חד מלה.

תרגום לעברית

אמר רבי אלעזר, עקבי הצאן - אלו תלמידי בית רב שאחר כך באים בעולם ומוצאים תורה בדרך ישרה ודרך פתוחה, ועל זה הם מחדשים דברים עתיקים בכל יום, ושורה עליהם השכינה ומקשיבה לדבריהם, כמו שנאמר (מלאכי ג) ויקשב ה' וישמע. אמר רבי אבא, כך זה בודאי, והכל דבר אחד.

טקסט הזוהר

דבר אחר אם לא תדעי לה. לה למה. אלא בכל אתר דישראל בגלותא, איהי עמהון בגלותא. ועל דא כתיב לה, וכתיב (ישעיה סג) בכל צרתם לו צר. ודא הוא לה. היפה בנשים, היפה, איהי אמרת דאיהי אופמתא, כמה דאת אמר (שיר השירים א) שחורה אני. ואיהו אמר לגבה, יפה את, שפירתא, היפה בנשים, שפירתא איהי על כל דרגין, וכתיב (שיר השירים א) יפה את רעיתי.

תרגום לעברית

דבר אחר אם לא תדעי לה - לה למה? אלא בכל מקום שישראל בגלות, היא עמם בגלות, ועל זה כתוב לה. וכתוב (ישעיה סג) בכל צרתם לו צר, וזהו לה. היפה בנשים, היפה - היא אמרה שהיא שחורה, כמו שנאמר (שיר השירים א) שחורה אני. והוא אמר אליה: יפה את, נאה, היפה בנשים, נאה על כל הדרגות, וכתוב (שם ו) יפה את רעיתי.

דְּבַר אַחֲרֵי הַיָּפָה בְּנָשִׁים, טַבְתָּא בְּטִיבּוּ. דְּעֵבִידַת טִיבּוּ לְבִנְהָא, בְּטַמִּירוּ בְּגִנְיֻזוּ. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא סָגִי טַב עָלֶיהָ, כָּל מַה דְּעֵבִידַת לְבִנְהָא בְּטַמִּירוּ בְּגִנְיֻזוּ, אַף עַל גַּב דְּלֹא מְכַשְׁרֵן עוֹבְדִין. מִכָּאן דְּאֵתְחִזִּי לְאַבָּא כַּד אֲמַא רַחֲמָא עַל בְּנִין וְתַאֲיִב עָלֶיהָ כָּל מַה דְּעֵבִידַת לְבִנְהָא רַחֲמִין בְּטַמִּירוּ אַף עַל גַּב דְּלֹא מְכַשְׁרֵן עוֹבְדִין.

תרגום לעברית

דְּבַר אַחֲרֵי הַיָּפָה בְּנָשִׁים - טוֹבָה בְּטוֹבוֹת. שְׁעוּשָׁה טוֹבוֹת לְבִנְיָה בְּטַמִּירוֹת בְּצוּרָה גְּנוּזָה. וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הִרְבֵּה טוֹב עָלָיו, כָּל מַה שֶּׁהִיא עוֹשֶׂה לְבִנְיָה בְּצוּרָה טַמִּירָה וּגְנוּזָה, אַף עַל גַּב שֶׁהַמַּעֲשִׂים לֹא כְּשָׁרִים. מִכָּאן שֶׁרְאוּי לְאַבָּא כְּשֶׁאֲמַא מְרַחֲמַת עַל הַבָּנִים וְטוֹב לוֹ כָּל מַה שֶּׁעוֹשֶׂה לְבִנְיָה רַחֲמִים בְּנִסְתֵּר, אַף עַל גַּב שֶׁמַּעֲשִׂיו לֹא כְּשָׁרִים.

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי אַבָּא, תּוֹוֹהֵנָא עַל הָהוּא דְכְּתִיב, (דְּבָרִים כ"א) כִּי יִהְיֶה לְאִישׁ בֶּן סוֹרֵר וּמוֹרֵה וְגו', וְתַפְּשׁוּ בּוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ וְגו', וְתַנִּינֵן, דְּבַהֲהִיא שְׁעֵתָא אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַשָּׁה כְּתוּב. אָמַר לִיה מַשָּׁה, מְאֲרִיָּה דְּעֵלְמָא, שְׂבִיק דָּא, אֵית אַבָּא דְּעֵבִיד כְּדִין לְבְּרִיָּה. וּמַשָּׁה מְרַחֵיק הָהוּא חָמִי בְּחֻכְמָתָא, כָּל מַה דְּזִמִּין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל. אָמַר, מְאֲרִיָּה דְּעֵלְמָא, שְׂבִיב מְלָה דָּא. אָמַר לִיה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַשָּׁה, חֲמִינָא מַה דְּאֵת אָמַר, כְּתוּב וְקִבֵּל אֲגָרָא. אֵת יִדְעַת וְאֵנָּה יִדַּע יִתִּיר. מַה דְּאֵת חָמִי, עָלִי הָהוּא עוֹבְדָא. דְּרוּשׁ קָרָא וְתַשְׁכַּח.

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי אַבָּא, תִּמְהֵנִי עַל מַה שֶּׁכְּתוּב (דְּבָרִים כ"א) כִּי יִהְיֶה לְאִישׁ בֶּן סוֹרֵר וּמוֹרֵה וְגו', וְתַפְּשׁוּ בּוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ וְגו'. וְשָׁנִינוּ שֶׁבְּאוֹתָהּ שְׁעָה אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַשָּׁה כְּתוּב. אָמַר לוֹ מַשָּׁה, רַבּוֹן הָעוֹלָם, תַּעֲזֹב אֶת זֶה, יֵשׁ אֵב שֶׁיַּעֲשֶׂה כֶּה לְבָנוֹ? וּמַשָּׁה מְרַחֵיק הָיָה לְרֵאוֹת בְּחֻכְמָה כָּל מַה שֶּׁעֲתִיד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל. אָמַר, רַבּוֹן הָעוֹלָם,

תַּעֲזֹב דְּבַר זֶה. אָמַר לוֹ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַשָּׁה, אֲנִי רוֹאֶה מַה שְּׁאַתָּה אוֹמֵר. כָּתַב וְקָבַל
שְׁכָר. אַתָּה יוֹדֵעַ, וְאֲנִי יוֹדֵעַ יוֹתֵר. מַה שְּׁאַתָּה רוֹאֶה, עָלַי אוֹתוֹ מַעֲשֶׂה. דִּרְשׁ הַמִּקְרָא
וְתִמְצָא.

טקסט הזוהר

בְּהֵוָה שַׁעֲתָא רַמְזוּ לִיהּ לְיוֹפִיָא' ל', רַבְנָא דְאֹרְיִיתָא, אָמַר לְמַשָּׁה, אֲנִי דְרִישָׁנָא לְהֵא
קָרָא. כְּתִיב כִּי יִהְיֶה לְאִישׁ, דָּא קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, דְּכְתִיב, (שְׁמוֹת טו) יִי אִישׁ מְלַחֲמָה.
בֶּן, דָּא יִשְׂרָאֵל. סוֹרֵר וּמוֹרֶה, דְּכְתִיב, (הוֹשֵׁעַ ד) כִּי כִפְרָה סוֹרֵרָה סֶרֶר יִשְׂרָאֵל. אֵינְנוּ
שׁוֹמְעֵי בְּקוֹל אֲבִיו וּבְקוֹל אִמּוֹ, דָּא קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וּכְנֻסַּת יִשְׂרָאֵל. וְיִסְרוּ אוֹתוֹ,
דְּכְתִיב, (מְלָכִים ב יז) וַיַּעַד יְיָ בְּיִשְׂרָאֵל וּבִיהוּדָה בְּיַד כָּל נְבִיאֵי כָל חוּזָה וְגו'. וְלֹא שָׁמַע
אֲלֵיהֶם, דְּכְתִיב וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֶל יְיָ וְגו'. וְתַפְּשׂוּ בּוֹ אֲבִיו וְאִמּוֹ, בְּדַעֲתָא חֲדָא. בְּהַסְכָּמָה
חֲדָא.

תרגום לעברית

בְּאוֹתָהּ שַׁעֲתָא רַמְזוּ לְיוֹפִיָא' ל', רַבֵּן הַתּוֹרָה, אָמַר לְמַשָּׁה: אֲנִי דְרִישְׁתִּי פְסוּק זֶה. כָּתוּב כִּי
יִהְיֶה לְאִישׁ - זֶה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁכָתוּב (שְׁמוֹת טו) ה' אִישׁ מְלַחֲמָה. בֶּן - זֶה
יִשְׂרָאֵל. סוֹרֵר וּמוֹרֶה - שְׁכָתוּב (הוֹשֵׁעַ ד) כִּי כִפְרָה סוֹרֵרָה סֶרֶר יִשְׂרָאֵל. אֵינְנוּ שׁוֹמְעֵי
בְּקוֹל אֲבִיו וּבְקוֹל אִמּוֹ - זֶה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּכְנֻסַּת יִשְׂרָאֵל. וְיִסְרוּ אוֹתוֹ, שְׁכָתוּב
(מְלָכִים ב יז) וַיַּעַד ה' בְּיִשְׂרָאֵל וּבִיהוּדָה בְּיַד כָּל נְבִיאֵי כָל חוּזָה וְגו'. וְלֹא שָׁמַע אֲלֵיהֶם,
שְׁכָתוּב וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֶל ה' וְגו'. וְתַפְּשׂוּ בּוֹ אֲבִיו וְאִמּוֹ - בְּדַעֲתָא אַחַת, בְּהַסְכָּמָה אַחַת.

טקסט הזוהר

וְהוֹצִיאוּ אוֹתוֹ אֶל זִקְנֵי עִירוֹ וְאֶל שַׁעַר מְקוֹמוֹ. אֶל זִקְנֵי עִירוֹ, אֶל זִקְנֵי עִירָם, וְאֶל שַׁעַר
מְקוֹמָם, מִבְּעֵי לִיהּ, מֵאִי אֶל זִקְנֵי עִירוֹ, וְאֶל שַׁעַר מְקוֹמוֹ. אֶלָּא, אֶל זִקְנֵי עִירוֹ, דָּא
קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְאֶל שַׁעַר מְקוֹמוֹ, דָּא כְנֻסַּת יִשְׂרָאֵל. זִקְנֵי עִירוֹ, אֵלֶּיז יוֹמִין קְדָמָאִין,

יומין עתיקין (ס' א סבין) דכלא. שער מקומו, דא מוסף שבת.

תרגום לעברית

והוציאו אתו אל זקני עירו ואל שער מקומו. אל זקני עירו! אל זקני עירם ואל שער מקומם הנה צריך לו לכתב! מה זה אל זקני עירו, ואל שער מקומו? אלא, אל זקני עירו - זה הקדוש ברוך הוא. ואל שער מקומו - זו כנסת ישראל. זקני עירו - אלו ימים ראשונים, ימים עתיקי (סבי) הכל. שער מקומו - זה מוסף שבת.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קצ"ח ע"א) ◆

טקסט הזהור

ועם כל דא, אף על גב דכלא ידעין, דינא לעילא איהו, בגין דבי דינא דאמא קריבין אינון לישראל, ואחדין בהו, וכל קריב לא דאין דינא לקריבים (לקריביה), ופסול איהו לדינא. בקדמיתא מה פתיב, אל זקני עירו ואל שער מקומו, כיון דחמא קודשא בריך הוא דאינון קריבין, מיד סליק דינא משער מקומו, מה פתיב בתריה, ואמרו אל זקני עירו

תרגום לעברית

ועם כל זה, אף על גב שכלם יודעים, דין למעלה הוא, משום שבית דין של אמא קרובים הם לישראל ואוחזים בהם, וכל קרוב לא דין לקרובים (לקרוביו), ופסול הוא לדין. בתחלה מה כתוב? אל זקני עירו ואל שער מקומו. כיון שראה הקדוש ברוך הוא שהם קרובים, מיד סלק הדין משער מקומו. מה כתוב אחריו? ואמרו אל זקני עירו, לחוד. ואל שער מקומו לא כתוב, אלא אל זקני עירו.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

